

kan man så se, om det er 67 år eller 65 år. Problemet med de to år bliver jo løst i morgen, så er status quo, kan man sige, og man har så stadig væk det problem fremover.

Jeg vil tro, det bedst løses i en førtidspensionsreform, hvor jeg mener, det hører hjemme, fordi der må vi så også tage hul på, at man i stedet for at se på folks erhvervsevne vender sig og ser på deres funktionsevne. Hvis man i stedet for får en funktionsevnebedømmelse med et kompenserende tillæg for den del af funktionen, man ikke selv længere kan klare, så vil man få en mere rimelig bedømmelse af det.

Som det er i dag, kan man jo kun begrunde det, hvis man tager fat i erhvervsevnebegrebet. Det synes jeg vi skulle lægge bag os. Men det, jeg indtil nu har hørt heroppefra, har jo været den sædvanlige efterlysning af, hvornår den førtidspensionsreform dog kommer. Nu kan vi snart ikke vente længere. Derfor et spørgsmål til ministeren: Hvor længe skal vi så vente endnu?

Jeg synes, der trænger sig flere spørgsmål på, som vi har lagt hen i forventning om, at nu varer det ikke så forfærdelig længe, før vi skal i gang med dem. Men som det her forslag er udformet, synes jeg ikke, det er nogen god idé at gennemføre det isoleret og så fjerne de muligheder, der er i § 17 for at få personligt tillæg. Jeg ser en førtidspensionsreform for mig, hvor begge dele stadig er en mulighed.

Vi vil gerne fra CD's side arbejde på at få en løsning på det her problem, men jeg vil lige afvente, for jeg er sikker på, ministeren vil give mig et svar på, hvornår hun kunne tænke sig at gå i gang med førtidspensionsreformen. Jeg vil gerne samarbejde med alle partier her i salen, også Fremskridtspartiet, for at få en løsning på problemet og så få det ind i en egentlig reform af førtidspensionen.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstre er helt på linje med socialministeren i denne her sag. Invaliditetsbeløbet gives først og fremmest som kompensation for den manglende erhvervsindkomst, man har som førtidspensionist. Det er altså ikke, som anført i lovforslaget, en generel kompensation for de merudgifter, man har som handicappet.

Derfor er det helt efter bogen, at førtidspensionister mister invaliditetsbeløbet, når de overgår til folkepension. De fleste personer fra ar-

bejdsmarkedet oplever jo også en indkomstnedgang, når de bliver folkepensionister.

Jeg vil dog godt nævne, at hele diskussionen om invaliditetsbeløbet, som har kørt i pressen – især siden forslaget om nedsættelse af pensionsalderen blev kendt – kun med al tydelighed viser, hvor kompliceret og uigennemskueligt det nuværende førtidspensionssystem er, og hvor stort behovet er for en reform på området. I Det Radikale Venstre ser vi derfor frem til at få en reform af førtidspensionen, så vi kan få skabt et mere enkelt og gennemskueligt system, hvor det bliver tydeligt for enhver, hvad der ydes til forsørgelse, og hvad der gives som handicapkompenserende ydelser.

På den baggrund skal jeg på Det Radikale Venstres vegne afvise forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Det er jo altid meget fristende at henvise til, at man er nødt til at se sagen i en helhed for at kunne foretage forandringer, og jeg er sådan set enig i den tankegang. Vi er nødt til at se sagen i en helhed, og det er rigtigt, at vi ikke skal medvirke til at skabe nye uligheder ved at løse et problem isoleret. Men på den anden side kan vi altså heller ikke vente i en uendelighed.

Det problem, der bliver rejst her, og som selvfølgelig bliver aktualiseret af nedsættelsen af folkepensionsalderen til 65 år, har jo eksisteret hele tiden, fordi det tillæg, vi taler om, ikke alene bliver opfattet på den måde, som det er formuleret – som erhvervstabskompensation – men faktisk også bliver brugt på den anden måde, nemlig til at sikre et værdigt og aktivt liv for en handicappet.

Derfor tror jeg, at hvis man skal lave en radikal ændring, er det bedste faktisk at følge handicaporganisationernes opfattelse af tre bestanddele af det forsørgelsesgrundlag og de kompensationsstillæg, der er behov for, følge deres model for at opstille, hvad der er behov for, og derefter selvfølgelig sige, at nogle af de tillæg, man kan få, naturligt ophører ved overgang til pension, mens andre ikke gør det. Det ville være en helhedsløsning og en værdig måde at behandle problemet på.

Jeg forstår godt Fremskridtspartiets utålmodighed, og jeg forstår godt, at forslaget er blevet fremsat, for der er et helt fuldstændig reelt problem i praksis. Vi møder det ude om i landet, og det problem skal løses, og derfor er vi positive over for forslaget, som det ligger her. Men vi så selvfølgelig gerne, at socialministeren gik